

Vstup

1. Bo - že, věrným ze - mřelým mi - los - tiv rač bý - ti, nech, ať svě - tlo
 věč - né jim v kra - ji ži - vých sví - tí! Dej, ať v ří - ši nadhvězdnou
 spě - jí z místa ža - lu, v ne - bi s církví ví - těz nou pě - jí to - bě chvá - lu.

Před evangeliem

2. Svatí, Boží přátelé,
 přimluvte se za ně,
 uveďte je, andělé,
 k slavné nebes bráně.
 Popros Dárce milostí,
 svatá Boží Máti,
 ať je k věčné radosti
 ráčí povolati.

Obětní průvod

3. Nesem, Bože, k oběti
 plody země naší,
 máme přitom v paměti
 dary nad vše dražší,
 které nám dal Boží syn
 na svém svatém kříži,
 aby shladil lidských vin
 převelikou tíží.

Přijímání

4. Kdo mé tělo požívá,
 bude věčně žíti.
 Tvoje slova pravdivá
 nadějí nám svítí,
 že tak, jak zde na zemi
 nám jsi zdrojem síly,
 smiluješ se nad těmi,
 kdo nás opustili.

Závěr

5. Až i nás tam povoláš
 z pozemské té pouti,
 rač nad námi, Bože náš,
 též se ustrnouti.
 Spoj nás s všemi přáteli
 ve sbor jeden stálý,
 bychom tobě s anděly
 pěli věčné chvály.

Před evangeliem

2. Sva - tí, Bo - ží přá - te - lé, přimluv - te se za ně, u - veď - te je,

an - dě - lé, k slavné ne - bes brá - ně. Po - pros Dár - ce mi - los - tí,

sva - tá Bo - ží Má - ti, ať je k věčné ra - dos - ti rá - čí po - vo - la - ti.

Obětní průvod

3. Ne-sem, Bo-že, k o - bě - ti plo - dy ze - mě na - ší, má-me při-tom

v pa - mě - ti da - ry nad vše draž - ší, kte - ré nám dal Bo - ží syn

na svém svatém kří - ži, a - by shladil lidských vin pře-ve - li-kou tí - ži.

Přijímání

4. Kdo mé tě - lo po - ží - vá, bu - de věč - ně ží - ti. Tvo - je slo - va

prav - di - vá na - dě - jí nám sví - tí, že tak, jak zde na ze - mi

nám jsi zdrojem sí - ly, smi - lu - ješ se nad tě - mi, kdo nás o - pus - ti - li.

Závěr

5. Až i nás tam po - vo - láš z pozem-ské té pou - ti, rač nad ná-mi,

Bo - že náš, též se u - str - nou - ti. Spoj nás s vše-mi přá - te - li

ve sbor je-den stá - lý, bychom to - bě s an dě - ly pě - li věč-né chvá - ly.